

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

11. Dies Aprilis. Qui volentes injustè utuntur bonis; justè volentes
cruciabuntur malis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

II. DIES APRILIS.

Qui volentes injustè utuntur bonis ; justè volentes cruciabuntur malis. *Sanctus Augustinus epist. 120. cap. 23.*

Injustitia. I. **S**I Aristoteli fides, hic prodit in scenam ; non unum aliquod vitium, sed tota simul vitiorum universitas. Sic enim ipse : (a) *Injustitia universa Justitia opposita, non pars vitii est, sed unversum vitium.* Hoc vitium subsequitur Imprudentiæ vitiis ; quod ad alia latissimè se diffundit ; & præ omnibus per omnia dominatur. Quis, sit licet eximie præcellens, ab hujus labe est eximius ? Hic, pecuniarum inhiat prædis : alter, proximo dolos rexit ; alius lites consuit, jus depredans ; alius, ex perjurio oper corrogat ; alius, invidiæ telis proximum imperit ; alius, intulisse injuriam, interpretatur gloriam ; & potuisse nocere, reputat potentiam. Plerique se justos arbitrantur ; dum scire, & callidè norunt excusare suam Injustitiam. Sæpius, inquit, hæc aliàs, & ab aliis factum : sed non quia non prius peccatum est, propterea peccata vetera cumulanda sunt novis. At contra, nunc cæteris imponenda est necessitas ita faciendi talia, sicut lex jubet, à te sumpro initio. Tu igitur, ne dicas, hoc sæpè esse factum ; sed illud decuisse ita fieri. Neque enim, si quid aliter, quàm leges jubent, factum est, idque tu imitatus es ; ideò jure absolveris, sed potius ex jure condemnaberis.

S

II. Tan-

(a) *Ethic. l. 5. c. 1.*

II. Tanta est atrocitas Injustitiæ, ut injuria afflicto præstet, quàm afficere : alterum enim est improbare alterum infirmi. Et cum turpè sit utrumque, tamen inferre injuriam est peius, quantò turpius. Deinde illud proprium malum est, hoc alienum. Hoc tamen quid usitatiùs? Forum ingredi, illud videbis, quàm terra scelerum ex Injustitia enatorum tibi proponetur facies, quàm fœda vitiorum colluvies. Illic inter ipsas leges, quæ vetant peccata, peccatur: inter jura, quæ prohibent delicta, delinquitur. Innocentia, nec illic, ubi defenditur, reservatur. Lites inferuntur litibus, mugit forum altercantium vociferantibus: nec usquam minus viret Oliva pœnis quàm inter togatos. Judicum tribunalia, sunt quæ maleficiorum latibula. Quis in huiusmodi tribunalibus subveniet innocentibus, Advocatus? sed is vocat omnes strophas, congregat omnem vafritatem, ut circumveniat. Judex; in quo, si quæ sit Justitia, est venalis? Qui deberet scelera punire, committit punienda. Ardet ubique iniquitas, & habenas laxat Injustitia. Hic testamentum subiicit, ille falsum capitali fraude conscribit: hinc arcantur hæreditates liberi; illic bona donantur alienis.

III. Quàm verè Anacharsis, Forum ad fallendum invicem, atque ad dandas Avaritiæ manus, destinatum locum esse dicebat. Plutarchus vocat *Impuram regionem*, quæ Veteratorum hominum fraudes & malitiâ redundat. Tribacissima sunt forensium ingenia, & multis jam erudita sæculis ad excogitandas machinationes, quibus legum, & judiciorum religio polluitur, ut aliquando forum à publico latrocinio parum distet. Nam de Judicibus, multum

Aprilis
non tan
cis state
nihil ni
argente
judicis
dicium
rates on
Quodd
que ad
vendam
nalis sit
foro ta
quàm le
Jus. S
ria: (a)
terris p
nocent
vans, se
tentia,

Mu

Illata
inf
con

(a)
Ovid.

non tam ad libram Justitiæ, quàm ad plenam aurificis stateram, sententias suas expendunt, & Advocati nihil nisi aureum loqui volunt, aut cum Simonide argenteum. Appositè sanè Iulianus Pelusiota: (a) *In iudiciis, quò, inquit, vergit aurum, illuc propendet iudicium.* Verus id malum est, & per omnes propè ætates omnium sæculorum fufum, & propagatum. Quod deplorat D. Augustinus in hæc verba: (b) *Usque adeo inolevit malum; ut quasi ex consuetudine vendantur leges, corrumpantur iura, sententia ipsa venalis sit, & nulla jam causa possit esse sine causa.* Vix in foro tam vili pretio veneunt quæcunque merces, quàm leges: imò vix lutulenta fufus, quàm sacrum Jus. Sic quod olim fuit fabula, hac ætate est historia: (c) *Terras Astræas reliquit.* Hinc & tam pauci è terris petunt astra. Nemo non jam satagit nocere Innocentiæ; quia vix ullus est, qui sit, non dico, servans, sed amans Justitiæ. Est igitur hæc mea fixa sententia, metro brevi, sed nervolo circumscripta:

Multis major equi cura est, quàm furis & aquir.

12. DIES APRILIS.

Mata cuilibet injuria, non accipientis, sed inferentis est miseria. Boetius libr. 4. de consol. prof. 4.

§ 2

I. Nul-

(a) L. 1. ep. 101. (b) Serm. 19. de verb. Dom. (c) Ovid. l. 1. Metam.